

[Industriministeren]

socialdemokratiet, det radikale venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, indeholder betydelige elementer af en aktiv erhvervspolitik til styrkelse af især konkurrenceerhvervene. Erhvervs- og beskæftigelsesplanen er for en dels vedkommende en videreførelse af de mest værdifulde aktiviteter fra den nuværende erhvervs- og beskæftigelsesplan, men for andre deles vedkommende er der tale om nydannelser i takt med skiftende behov. Jeg kan tilføje, at det er besluttet, at erhvervs- og beskæftigelsesplanen vil blive søgt videreført i 1982 og 1983.

Jeg vil gerne pege på nogle væsentlige elementer i denne sammenhæng. En af forudsætningerne for en produktionsstigning på længere sigt er en forøgelse af erhvervenes investeringer. Regeringen så gerne, at der over en bred front kunne gennemføres en sådan forøgelse, men investeringer er valutakrævende. Det gør det nødvendigt, at man prioriterer investeringerne i de valutaskabende erhverv højest.

Udvidelsen fra 1,5 mia kr. i 1980 til 2,1 mia kr. i 1981 af de midler, der er til rådighed for investeringer i de eksporterende erhverv under den såkaldte K-låneordning, må ses i denne sammenhæng. Ordningen vil blive administreret gennem de hidtidige finansieringsinstitutter inden for landbrug, fiskeri og industri og håndværk, og midlerne vil som hidtil blive forbeholdt eksportinvesteringer.

Investeringerne i de valutaskabende erhverv vil endvidere blive tilgodeset ved en udvidelse af den såkaldte EM-låneordning. Her drejer det sig om investeringer i eksporterende og importkonkurrerende virksomheder inden for industri og håndværk. Lovforslag med sigte på en sådan udvidelse er for tiden til behandling her i tinget. Midlerne til denne udvidelse stammer fra den ramme på 200 mill. kr. til videreudbygning af det industripolitiske program, som er indeholdt i erhvervs- og beskæftigelsesplanen for 1981.

Herfra stammer også de midler, der vil blive søgt på finansloven for 1981, til en stærkt tiltrængt justering af bevillingen til egnsudviklingsordningen. Når jeg nævner egnsudviklingsordningen i denne sammenhæng, skyldes det, at selv om egnsudviklingsordningen ifølge sagens natur forfølger regionalpolitiske formål, så tilgodeser ordningen naturligvis samtidig i praksis investeringer i

de eksporterende og de importkonkurrerende industrivirksomheder i egnsudviklingsområderne. Det er klart, at uden en tilfredsstillende udvikling på betalingsbalancen er det heller ikke muligt at tilgodese de regionale problemer.

Også de mindre virksomheder er det vigtigt at have for øje, når det drejer sig om investeringer i de valutaskabende erhverv. Regeringen har med særligt sigte på de mindre virksomheder valgt at udvide den bestående ordning for lån til håndværk og mindre industri og vil samtidig søge i højere grad at få denne ordning rettet imod perspektivrige projekter, herunder nyetableringer af valutaskabende virksomheder. Midlerne til denne udvikling stammer fra den ramme på 50 mill. kr., der er afsat i erhvervs- og beskæftigelsesplanen for 1981 til særlige-oranstaltninger inden for håndværk og mindre industri.

Også foranstaltninger, der mere direkte sigter mod at fremme eksporten, indgår i de midler, hvormed regeringen søger at fremme en omprioritering af samfundets ressourcer i retning af betalingsbalanceerhverv. For øjeblikket har folketinget til behandling et lovforslag om en udvidelse af den samlede ramme for garantier og kautioner under eksportkreditordningen fra 22 mia kr. til 30 mia kr., altså en udvidelse på 8 mia kr. En udvidelse af midlerne til eksportfremmeordningen og af udenrigsministeriets eksportserviceordninger indgår i erhvervs- og beskæftigelsesplanen for 1981, og det samme gælder en udvidelse af midlerne til den særlige bistand til de mindre virksomheders eksportbestræbelser. Der er ligeledes iværksat bestræbelser på at øge projekt- og systemeksporten. Disse foranstaltninger skal tages som udtryk for en justering og en udbygning af bistandsformer på eksportområdet, som er opbygget dels i privat, dels i offentlig regie, og som i høj grad har været værdsat og benyttet af erhvervslivet.

Vort erhvervsliv – det gælder både industri og landbrug – arbejder i et højt omkostningsniveau. For vor internationale konkurrenceevne er det derfor en afgørende forudsætning, at den teknologiske udvikling holdes à jour. Sakker vi bagud på det punkt, kommer det velstandsniveau, vi nu kæmper for at opretholde, for alvor i fare. Teknologistyrelsen varetager administrationen af samtlige ordninger under industriministeriet, som vedrør-